

Herbanův bestiář:

Vranice

5. Úsvitník

Slyšel jsem velice bizarní příběh o krásné mladé ženě, kterou lidé vyhnali z města, protože byla obviněna z provozování temného umění. Říká se, že utekla na Pláně a už se nikdy neobjevila a bylo to dobře, protože prý její ďábelská magie byla každým dnem silnější. Krátce poté byla hluboko v horách spatřena čarodějnice, která byla zčásti ženou a zčásti ptákem. Jak šel čas, lidé viděli tyto čarodějnice čím dál častěji a zároveň se množily případy zmizení mladých žen.

Tento příběh mě přivedl na Pláně, kde prý tato čarodějnice, kterou místní lid nazývá Vranice, přebývá. Přišel jsem s připraveným mečem a štítem. Musím tuto nestvůru najít a zabít.

24. Úsvitník

Obyčejnému člověku by se udělalo špatně při pohledu na krutost, která přede mnou leží. Nejdřív jsem to uviděl - hnízda a kosti, lidské lebky, kozí hlavy nabodnuté na píky, špinavé zvířecí kožešiny, volně pohozené vnitřnosti a peří umazané od krve. Slyšel jsem, že Zapřísáhlí tyto vranice uctívají a chrání. Všude kolem ležely jejich malé hrubě opracované cetky a oltáře na počest těchto čarodějnic, na kterých ležely matné, prázdné kameny duše. Jaká zvrácená nestvůra může žít někde, kde je vše mrtvé?

Hlouběji v doupěti jsem to nejdřív uslyšel - pomalé šourání, následované odporným, nezapomenutelným zápachem. Napřáhl jsem před sebe pochodeň a čekal jsem, až se mé oči přizpůsobí temnotě tunelu přede mnou. Uviděl jsem siluetu něčeho, co jsem považoval za křehkou stařenu s podivným držením těla, ale světlo louče odhalilo něco jiného. Tato vranice byla hrůzostrašná, téměř lidská. Byla to zrůda vzniklá spojením člověka a zvířete, nic než prázdná slupka lidství obětovaného výměnou za znalosti temné magie. Tato magie si vyžádala obrovskou daň. Matné, jakoby skleněné oči na mě upíraly pohled plný nenávisti z obličeje stařeny, který byl posazen na zkrouceném lidském těle pokrytém černým peřím. Nestvůra se naježila, vydala pronikavý skřek a když jí mezi drápy začala růst koule zářivého červeného světla, stihl jsem jen zvednout štít, abych se ubránil před tou nejhorší magií. Probojovával jsem se ďábelskou silou, která ze mě vysávala život. Pomyšlení na to, že tato věc byla kdysi ženou, mě rozrušilo.

Většina mužů by se byla složila, ale já nejsem z těch, kteří se vzdávají. Vranice je velice odpudivá nestvůra, která si zasloužila svůj osud. Vzal jsem si její drápy jako trofej, která bude vyprávět o Herbanově vítězství. Nezůstává mi nic jiného, jen pokračovat v cestě a dobrodružstvích, protože jsem zatím nenarazil na nic, co by mi nahnalo strach.